

سخنگوی قوه قضائیه خبرداد

شیرین نجفی در بازداشت و در انتظار حکم نهایی است

گروه سیاست: سی‌وهفتمین نشست خبری سخنگوی قوه قضائیه با اخبار مهمی از همکاران زم و مراحل دادگاه آنها همراه بود و خبر بازداشت و محاکمه شیرین نجفی تأیید شد. اسماعیلی در نشست روز گذشته خود به تشریح آخرین جزئیات...

صفحه ۲

چهارشنبه ۱۷ دی ۱۳۹۹ • ۲۲ جمادی‌الاول ۱۴۴۲ • ۶ ژانویه ۲۰۲۱

در پاسخ به «شرق» اعلام شد

توضیحات سخنگوی دولت درباره منابع خرید واکسن کرونا

گروه جامعه: علی ربیعی، سخنگوی دولت در نشست خبری خود درباره نحوه خرید واکسن کرونا و ورود آن به کشور توضیحاتی را ارائه کرد. او با بیان اینکه از محدود کشورهای پیش‌دست در ساخت واکسن کرونا هستیم، گفت: ما همواره تکرار...

صفحه ۹

سال هجدهم • شماره ۳۹۰۹ • ۱۲ صفحه • ۵۰۰۰ تومان

سرمقاله

ابهام بیشتر برای شرایط نامزدی ریاست جمهوری

احمد شیرزاد - استاد دانشگاه

مجلس در ذیل بررسی قانون انتخابات ریاست جمهوری، ماده‌ای را به تصویب رسانده که از همین الان باید نسبت به پیامدهای آن هشدار داد. مباحث قبلی درباره نامزدی نظامیان در انتخابات و ایجاد محدودیت‌های سنی نایب‌ها، سر جای خود باقی است؛ اما اتفاق مهم و عجیب در اصلاحیه ماده ۲ رخ داده که در ظاهر معیارهای رجال سیاسی و مذهبی را تعریف کرده‌اند. یک تصور خوشبینانه این بود که تعریف مصادیق، از انتخاب سلیقه‌ای مجری و ناظر جلوگیری کرده و معیارهای عرفی، به تکرر در نامزدها با سلیق مختلف کمک می‌کند. تابه حال در هر دوره انتخابات به‌طور عمد راهی باز گذاشته می‌شد تا عده زیادی با ربط و بی‌ربط ثبت‌نام کنند و صداسیما با حضور در وزارت کشور، از برخی افراد تابلو که برای ثبت‌نام ریاست جمهوری آمده بودند، مصاحبه‌هایی طنزگونه می‌گرفت. مشخص بود آنان با لباس‌های عجیب یا شعارهای خاص، آمده بودند تا فقط لحظاتی جلوی دوربین باشند. پخش این تصاویر در این راستا بود که القا کنند کسانی باید در میان این همه کاندیدا و شبه‌کاندیدا، مصداق رجل سیاسی و مذهبی را با قانون تطبیق دهند؛ پس شورای نگهبان باید بتواند اعمال نظر کند. در گذشته انتقاد از ناظران انتخابات در ادوار مختلف این بود که بر اساس سلیقه و معیارهای یک جناح خاص، سایر نامزدها را رد صلاحیت می‌کنند. اکنون شروطی که در ماده ۲ پیشنهادی طرح آمده و با کمال تعجب با ۱۵۵ رای موافق به تصویب رسیده، به‌مراتب وضع را بدتر کرده است. در بند اول درباره معیارهای رجال مذهبی، اعتقاد و التزام عملی به ولایت مطلقه فقیه، بند ۲ ثبات و استواری در التزام به عقاید و... اشتهار به آن آمده است. اشتهار به واجبات و تقید به ترک محرمات، چگونه قابل اندازه‌گیری است؟ کافی است رسانه‌های اجتماعی و سایت‌های تخریبگر علیه کسی سم‌پاشی کنند؛ همین اشتهار می‌تواند باعث رد صلاحیت او شود. بند بعدی درباره مذهب تشیع، در حد توانایی اثبات حقانیت دین اسلام و مکتب تشیع است. مگر کار رئیس‌جمهور این است که با علمای ادیان دیگر بحث مذهبی کند؟! پس این بخش، هزاران طلبه و استاد دانشگاه هستند که به این قبیل امور بپردازند. اگر قرار بر نفی افراد باشد، با استناد به همین بند که فردی نمی‌تواند اثبات حقانیت تشیع کند، هریک از علمای محترم را هم می‌شود رد صلاحیت کرد؛ چه کسی می‌تواند به‌طور تضمینی این بخش را احراز کند؟ به لحاظ عرف قانون‌نویسی، این مصوبه به یک متن قانونی شباهت ندارد، بلکه تداعی‌کننده بیانیه سیاسی یک جناح خاص در آستانه انتخابات است که بگویند به چه کسی رای دهید. بند بعدی، احساس مسئولیت در قبال امور دینی مردم است. این را با چه متری می‌توان سنجید و چه کسی می‌خواهد بسنجد؟ در قانون قبلی، همه می‌دانستند کسی تأیید صلاحیت می‌شود که اعضای شورای نگهبان او را بپذیرند؛ اکنون با چه معیاری باید این ویژگی‌ها را به آنان اثبات کرد؟

ادامه در صفحه ۳

یادداشت

گذار به سوی کشورداری؛ ضرورت گریز ناپذیر

امیر ثامن

فوق، مقدمه‌ای است برای پرداختن به یکی از فراگیرترین و تأثیرگذارترین موضوعاتی که محیط بر همه امورات مدیریت کشور (اعم از مدیریت اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و...) است. «کشورداری» موضوعی پیچیده، چندوجهی، راهبردی و بنیادین ولی به‌غایت مغفول و مهجور که هنوز در ایران به‌عنوان یک علم مستقل شناخته نشده و هیچ اصول، مبانی، تئوری پایه، معیار، شاخص و... برای آن نوشته نشده است. مفهوم «کشورداری» با مفهوم بیشتر مصطلح «حکمرانی» یک وجه تمایز دارد و آن هم لحاظ بعد «سرزمین» در کنار سه بعد سنتی «اقتصاد»، «فرهنگ» و «سیاست» مستتر در مفهوم حکمرانی و ضرورت هماهنگی و سیاست‌گذاری توأمان سه رکن «دولت»، «ملت» و «سرزمین» است؛ بُعدی که بی‌توجهی به آن و اقتضائاتش خود سرمنشأ بسیاری از کزوری‌ها، سیاست‌ورزی‌های ناصواب و تقلیدهای کورکورانه بوده است. کم‌کم کارزارهای انتخاباتی چهره‌های آشنا و از قبل قابل پیش‌بینی برای انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۰ در حال شکل‌گیری است.

ادامه در صفحه ۳

انتقاد رئیس جامعه مهندسين به پارلمان کدام ۲ مجلس؟

صفحه ۲

حرف اول

سازمان سه میم تأمین اجتماعی

اسماعیل گرجی‌پور-حسین باقری زَرین قیانی - کارشناس حوزه رفاه و تأمین اجتماعی

توجه به این موضوع، اموال و دارایی‌های سازمان تأمین اجتماعی که قریب به تمامی آن متکی به وصول حق بیمه از بیمه‌شدگان و کارفرمایان صندوق و وجوه حاصل از سرمایه‌گذاری‌های آن است، در واقع متعلق به دولت نبوده و مالکیت آن عمومی است. مفاد این اصل در بند (د) ماده ۷ قانون ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی به شرح ذیل تصریح شده است: «وجوه، اموال، ذخایر و دارایی‌های صندوق‌های بیمه اجتماعی و درمانی در حکم اموال عمومی بوده و مالکیت آن مشاع و متعلق به همه نسل‌های جامعه تحت پوشش است، هرگونه تصرف دولت در این اموال و رابطه مالی دولت با صندوق‌های موصوف در چارچوب قوانین و مقررات موردعمل صندوق‌ها خواهد بود». بنابراین نحوه تصرف و رابطه مالی دولت با این اموال، با توجه به اصل تعلق این اموال به نسل‌های جامعه تحت پوشش (اعم از اینکه در حال حاضر متولد شده باشند یا خیر) خواهد بود و براساس لزوم احترام به حقوق شرعی و قانونی مالکان مشاع، دولت از دست‌اندازی و دخل‌وتصرف در این اموال منع شده است.

توجه به این موضوع، اموال و دارایی‌های سازمان تأمین اجتماعی که قریب به تمامی آن متکی به وصول حق بیمه از بیمه‌شدگان و کارفرمایان صندوق و وجوه حاصل از سرمایه‌گذاری‌های آن است، در واقع متعلق به دولت نبوده و مالکیت آن عمومی است. مفاد این اصل در بند (د) ماده ۷ قانون ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی به شرح ذیل تصریح شده است: «وجوه، اموال، ذخایر و دارایی‌های صندوق‌های بیمه اجتماعی و درمانی در حکم اموال عمومی بوده و مالکیت آن مشاع و متعلق به همه نسل‌های جامعه تحت پوشش است، هرگونه تصرف دولت در این اموال و رابطه مالی دولت با صندوق‌های موصوف در چارچوب قوانین و مقررات موردعمل صندوق‌ها خواهد بود». بنابراین نحوه تصرف و رابطه مالی دولت با این اموال، با توجه به اصل تعلق این اموال به نسل‌های جامعه تحت پوشش (اعم از اینکه در حال حاضر متولد شده باشند یا خیر) خواهد بود و براساس لزوم احترام به حقوق شرعی و قانونی مالکان مشاع، دولت از دست‌اندازی و دخل‌وتصرف در این اموال منع شده است.

با عنایت به این موضوع و تغییرات قانونی ایجادشده، در حال حاضر در نحوه اداره امور جاری سازمان نیز تغییراتی حادث شده به‌نحوی که ضمن حفظ نقش حاکمیتی دولت، اداره سازمان از حالت عزل‌ونصب مدیران و نظارت سلسله‌مراتبی دولت خارج شده و تحت نظارت حاکمیتی قرار گرفته است. در ضمن، به تصریح بند (ز) ماده ۶ قانون ساختار نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی، اعمال سیاست تمرکز در این‌باره از طریق برنامه‌ریزی، سیاست‌گذاری، نظارت، ارزشیابی و توزیع منابع عمومی برعهده دولت است و امور اجرایی و کارگزاری آن توسط بخش غیردولتی و با حفظ استقلال مالی و اداری سازمان تأمین اجتماعی معمول خواهد شد. بنابراین سازمان مذکور درواقع و پس از پیروزی انقلاب، از شانه دولتی بودن خارج

ادامه در صفحه ۲

تیتَر دو

چند تلنگر بعد از سرنگونی هواپیمای اوکراینی

توقف در نقطه انجماد

کوروش احمدی، ابراهیم ایوبی

مهرداد پشتک‌پور، سیدحسین مهرآوران

صفحه‌های ۴ و آخر

تیتَرها

مقصد بعدی زمین‌خواران

صفحه ۵

مرضیه وحید دستجردی نامزد ۱۴۰۰؟

صفحه ۲

واکنش وزارت نیرو به یک گزارش

صفحه ۲

یک کتاب دوتویسنده

همسایه‌ها نوشته احمد محمود

به روایت احمد غلامی و امیر هوشنگ افتخاری‌راد

در همسایگی لنین

صفحه ۶

از نظر فرایند تاریخی، عبارت «ملی‌شدن» در نزد اذهان ایرانیان بیش از هر چیز یادآور مبارزات ضداستعماری ملت ایران در قطع ایادی انگلستان از منابع نفتی کشور و تعلق این منابع ارزشمند به عموم ملت است. با پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی ایران، جریان ملی‌شدن به حکم قانون به مؤسسات و بنگاه‌های عمومی جانز اهمیت، از جمله بانک‌ها و بیمه‌های موجود در زمان تصویب قوانین مربوطه، تسری یافت. درباره وضعیت سازمان تأمین اجتماعی، هرچند قوانین و مقررات ذی‌ربط، به‌صراحت ملی‌شدن این سازمان را مانند بانک‌ها و بیمه‌ها اعلام نمی‌کند، با این حال دلایل قانونی متعددی در رابطه با ملی‌شدن این سازمان، به شرح ذیل وجود دارد:

۱- به موجب ماده (۱) قانون تأمین اجتماعی (مصوب ۱۳۵۴) هرچند سازمان تأمین اجتماعی، دارای شخصیت حقوقی و استقلال مالی و اداری عنوان شده اما در سابق، رابطه آن با دولت مانند سایر سازمان‌های دولتی بیشتر به شکل نظام سلسله‌مراتب اداری بوده، به‌نحوی که برابر ماده (۲۰) همان قانون، نحوه انتخاب و انتصاب هیئت‌مدیره سازمان کاملاً در اختیار دولت بوده و مقرر شد: «معاون تأمین اجتماعی وزارت رفاه اجتماعی، رئیس هیئت‌مدیره و مدیرعامل سازمان باشد و سایر اعضای هیئت‌مدیره با پیشنهاد وزیر رفاه اجتماعی از سوی هیئت وزیران انتخاب شوند».

۲- بعد از پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی، در اصل ۴۴ قانون اساسی، نظام اقتصادی جمهوری اسلامی ایران در سه بخش دولتی، خصوصی و تعاونی به رسمیت شناخته شده و بخش دولتی شامل فعالیت‌های پراهمیت نظیر «بیمه و مانند این‌ها» تعیین می‌شود که به‌صورت «مالکیت عمومی» و در اختیار دولت است. در واقع قانون‌گذار با پذیرش اصل مالکیت عمومی بر این منابع و از جمله بیمه‌های اجتماعی، اعمال حاکمیت در این زمینه را برعهده دولت قرار داده است. بنابراین و با

روزنامه «شرق» در راستای تداوم زنجیره فعالیت‌های فرهنگی و انتشاراتی خود در نظر دارد در سال جاری سررسید جامع ۱۴۰۰ را با نام «سررسید قرن» منتشر کند.

سررسید «قرن» مجموعه‌ای محتوامحور از تمامی رویدادهای مناسبتی فرهنگی، سیاسی، اقتصادی، هنری و اجتماعی خواهد بود که مشابه آن در هیچ سرسیدی وجود نخواهد داشت. تیم تولید محتوای «شرق» با چند ماه کار پژوهشی، مجموعه‌ای از مناسبت‌های ملی- تاریخی- بین‌المللی را با تفکیک مناسبت‌های شمسی/میلادی/قمری تدارک دیده‌اند که مجموعه این کار پژوهشی در سررسید قرن به همراه تصاویر چهره‌ها منتشر خواهد شد. همچنین در سررسید ۱۴۰۰ به بهانه پایان قرن شمسی و ورود به قرن تازه، مجموعه‌ای از صد عکس-رویداد مهم قرن به همراه شرح آن منتشر خواهد شد که به نظر می‌رسد این مجموعه برای روزنامه‌نگاران، پژوهشگران و مدیران واجد ارزش کاربردی-آرشیوی باشد. اطلاعات مراکز فرهنگی شامل سینماها، تئاترها، گالری‌ها و... در تهران و شهرستان‌ها نیز در این سررسید در دسترس خواهد بود.

روزنامه شرق

قابل توجه هنرمندان نویسندگان، روزنامه‌نگاران مدیران و مخاطبان فرهیخته روزنامه شرق

ضمیمه رایگان امروز روزنامه شرق

ویژه استان البرز

از روزنامه‌فروشی‌ها بخواهید

ارتباط با روزنامه شرق

SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR